

Brrr... Koud!

“ Brrr, wat is het koud buiten”

Moeder komt binnen en zet haar boodschappentas op de keukentafel.

“ Het zou me niks verbazen als we morgen de schaatsen op kunnen zoeken.”

Shanne kijkt op van haar Nintendo,

” Wat zei je mam?”

“Dat we morgen misschien wel kunnen schaatsen.“ zegt moeder nog een keer.

“O, echt “ zegt Shanne. Ze staart voor zich uit. Schaatsen, heeft ze dat eigenlijk wel eens gedaan? Ze kan het zich niet meer herinneren.

”Hé mam.” Shanne staat op en loopt naar de keuken.

”Heb ik eigenlijk wel schaatsen?” vraagt ze.

“Dan zou ik eens even boven moeten zoeken, er ligt vast nog wel een paar van je zus.” zegt moeder.

Shanne loopt terug naar de bank, pakt haar Nintendo en verdiept zich weer in haar spel. Ze is het ijs en de schaatsen al weer snel vergeten. Ze schrikt op als Lotte binnen komt.

”Hé Shan, ga je mee naar buiten? Er zijn al heel veel kinderen in het park aan het kijken of het ijs op de vijver al goed is, zullen we ook gaan ?”

Shanne rekt zich uit. Ze is suf van het staren naar het schermje van haar Nintendo.

” Ja hoor, dat is goed “ zegt ze sloom.

“Hé joh luilak, word eens een beetje wakker.” Lotte kriebelt Shanne in haar zij.

“Hou op,” giechelt Shanne. Ze pakt haar jas en sjaal uit de gang en loopt naar moeder.

”Mam ik ga met Lotte naar het park.”

“Je gaat nog niet op het ijs hoor dat vind ik nog veel te gevaarlijk”.

“ Nee hoor mam, we gaan alleen maar even kijken. Doei!”.

“Brrr.... het is echt koud.“ zegt Shanne. Ze lopen de straat uit naar het park.

”Ik hoop zo dat we morgen kunnen schaatsen.” zegt Lotte.

“Ik weet eigenlijk helemaal niet of ik wel kan schaatsen.“ zegt Shanne,

“ach joh, je kan toch ook skaten.”

Ze lopen het grasveldje bij de vijver op. Bij de rand van de vijver staat een groepje kinderen. Één van de kinderen staat op het ijs, terwijl een ander hem vasthoudt.

”En... is ijs het al sterk genoeg?” vraagt Shanne

”Nou ik weet het niet hoor, het kraakt wel heel erg.” zegt één van de kinderen. Shanne en Lotte lopen verder langs de vijver. Verderop staat een groepje kinderen te kijken naar de kant van de sloot. Als Shanne en Lotte dichterbij komen zien ze dat er een gat in het ijs zit. Één van de kinderen duwt met een stok ergens tegenaan.

”Wat zijn jullie aan het doen ?” vraagt Shanne.

“Er ligt hier een eend.” Shanne kijkt naar de plek die de kinderen aanwijzen. Ze ziet inderdaad een eend half op het ijs liggen, zijn ene pootje zit vast in het ijs.

”Hartstikke dood” zegt het meisje met de stok. En ze slaat met de stok op het ijs.

Shanne kijkt nog eens goed. He, wat zielig!

Maar....., ziet ze dat nou goed, beweegt de eend nou?

“He Lotte kijk eens.” zegt Shanne. “Het lijkt wel of hij beweegt.”

Lotte kijkt en ja ze ziet het ook. Zijn oogje gaat heel even open en zijn pootje beweegt ook.

”We moeten de eend helpen, Lot” roept Shanne.

“Maar hoe dan, want hij ligt wel een klein stukje van de kant.” zegt Lotte.

Op het ijs staan kan niet want dat is nog niet sterk genoeg, denkt Shanne.

Dan krijgt ze een idee!

”Jongens!” roept ze “ We gaan eerst voorzichtig zijn pootje losmaken”.

Met de stok van het meisje probeert Shanne het ijs om de poot van de eend kapot te prikken.

Dat valt nog niet mee. Nog eens proberen. Ja het lukt.

“En nu?” vraagt Lotte.

”Ik ga met mijn ene voet op het ijs staan en met mijn andere voet op de kant en jij houdt me vast, dan pak ik met één hand de eend van het ijs.”

Shanne geeft Lotte een hand en gaat met een voet op het ijs staan. Onder haar voet kraakt het gevaarlijk. O dit is toch wel eng denkt Shanne.

Kom op Shanne zegt ze in zichzelf, even doorzetten.

Je wilt die zielige eend toch redden? Die laat je toch niet dood gaan op het ijs.

Voorzichtig bukt ze voorover naar de eend. Ze rekt haar arm uit. De kinderen op de kant houden hun adem in....!

Gaat het lukken!

Oh, ze kan er net niet bij.

”Ik moet nog verder Lot” roept Shanne “Lukt dat?”

Lotte roept één van de kinderen aan de kant.

”Geef mij ook eens een hand”, zegt ze.

Langzaam laat ze zich wat verder voorover hangen

“Gaat het zo wel?” vraagt Lot

Shanne rekt en ja hoor, ze kan de eend pakken. Ze tilt hem met één hand op.

Even lijkt het of hij wil tegenspartelen. Maar dan laat hij zich slap hangen.

Lotte trekt Shanne terug op de kant.

Alle kinderen beginnen te juichen.

Het is gelukt!

Shanne doet haar sjaal af en wikkelt die om de eend. Kom vlug naar huis.

Ze rennen met de eend in hun armen naar huis.

“Mam!” roept Shanne als ze binnen komt .

”Mam!!” roept ze nog wat harder als moeder niet gelijk komt.

”Wat is er?“ vraagt moeder geschrokken. “Ben je door het ijs gezakt?”

Dan ziet ze het pakketje in Shanne haar armen.

“Wat is dat nou?“

“We hebben een eend gered, mam”

Ze vertelt aan moeder wat er gebeurd is. Moeder kijkt even naar de eend en zegt dan “

Tja ik denk dat we maar beter de dierenambulance kunnen bellen.”

“ He nee mam, ik wil hem hier houden “ zegt Shanne.

” Nee” zegt moeder beslist.

“Wij zijn geen dierenarts en je wilt toch wel dat hij beter wordt.”

Shanne weet dat mam gelijk heeft, maar ze wil hem zo graag nog even bij zich houden.

De eend ligt op Shanne haar schoot. Ze aait hem voorzichtig.

“Wel beter worden hoor“ zegt ze zachtjes tegen de eend

Heel even gaat een oogje open. Het is net of hij het heeft gehoord.

De mensen van de dierenambulance zijn er snel. Shanne vertelt, waar ze de eend uit het ijs heeft gered. Ze bekijken de eend even en pakken hem dan van Shanne over.

Als de mevrouw van de dierenambulance Shanne haar verdrietige gezicht ziet, zegt ze “Kom over een paar dagen maar even kijken”. Je zult zien dat hij dan al weer lekker rond zwemt”.

“Oh graag” zeggen Shanne en Lotte.

Als de ambulance de bocht omrijdt moet Shanne diep zuchten. Moeder klopt haar op haar schouder.

”Ik ben trots op jullie” zegt moeder.” Kom maar mee naar binnen, jullie hebben wel wat lekkers verdiend. Wat dachten jullie van warme chocolademelk met slagroom”.

Shanne kijkt haar vriendin aan, die begint te glimlachen. Dat wordt smullen!!

Een paar dagen later staan Shanne en Lotte voor de deur van de dierenopvang.

“Ha daar hebben we de meiden van de eend” zegt de mevrouw die hen binnenlaat.

” Nou kom maar eens kijken.” Ze lopen een gang door naar het eenden verblijf.

In een hok op de grond scharrelt de eend rustig rond.

”Hij is weer beter” zegt Shanne zacht tegen Lotte.

“ Goed dat jullie hem gered hebben meiden, anders was hij doodgevroren, maar hij is er weer helemaal gezond. Na de vorst gaat hij weer terug naar de vijver.”

Shanne aait de eend over zijn kopje.

De eend blijft heel stil zitten met zijn kopje scheef.

Het is net of hij wil zeggen: Bedankt meiden!!

Geschreven door: Monique Duyndam